

“De Wekker”, januari 1959, 12^e jaargang, nummer 11.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

DOSSIER *W.A.* *W.P.* *P.* 7 FEB 1959

12^e jaargang - januari 1959 - nr. 11

**WERKPLAATS
EN
KANTOOR**

De Wekker

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij de
Rotterdamsche Droogdok Maat-
schappij N.V. en Scheepsbouw Mij
„Nieuwe Waterweg” N.V. W.E.K.

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

**WETENSCHAP
EN
KUNST**

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

AAN DE HORIZON

TUINDORP HEYPLAAT, Zuidwaarts van de R.D.M. af gezien.

Het is immer interessant een blik in de toekomst te werpen, voorzover dit ons mogelijk is. Zij, die belast zijn met ons bestuur zijn echter wel verplicht dit met de nodige wijsheid te doen, teneinde in ons bestaan en in dat van onze nazaten zo goed als 't kan te voorzien. Ook ouders doen dit voor hun kinderen, want zij voeden ze op naar beste weten en zij laten ze zo goed als de omstandigheden dit veroorloven onderwijs genieten, ook al zullen zij daar later niet altijd voordeel van hebben.

Dit zijn zo enkele gedachten die naar boven komen bij het bekijken van de foto uit een ons bekende omgeving. Op deze foto, die in juni van het vorige jaar gemaakt is, zien we o.a. de grote Waalhaven-centrale

in aanbouw. Op het ogenblik zou een foto hiervan er reeds anders uitzien. Toch zal het nog geruime tijd duren voordat deze centrale in gebruik zal zijn; er werden reeds meer dan 10 jaren geleden plannen voor ontworpen. De mensen die dat deden moesten dus in de toekomst zien.

Dit is ook het geval met de plannen voor de „Euro-poort” die in de toekomst niet alleen voor Rotterdam en omgeving van belang zijn, doch ook in zekere mate het belang van de R.D.M. treffen; immers, vergroting van onze havens betekent meer schepen, dus meer bouw en reparatie. De R.D.M. moet hierin ook mee doen; daarvan getuige het in aanbouw zijnde dok 9,

waarin tankers tot 85.000 ton laadvermogen opgenomen kunnen worden, alsmede de in aanbouw zijnde grote helling nr. 8.

Dit alles geschiedt in een tijd waarin het er voor de scheepvaart echt niet florissant uitziet, vooral niet voor de tankvaart. Waren er dus geen mensen met durf en vooruitziende blik, dan zou er op 't ogenblik in deze zaken niets gebeuren, met het gevolg dat als er weer een voor de vaart betere tijd aanbreekt, wij achter het

net zouden vissen. Tot ons geluk zijn deze mensen er, en met ons aller medewerking mogen we verwachten dat hun blik in de toekomst juist is.

Voor de grote werken, thans in uitvoering voor de Europoort, willen wij, als zijnde in ons direct belang en zo niet voor ons dan toch wellicht voor onze nazaten, hier enige belangstelling wekken door in dit en in het volgende nummer van de Wekker daarover iets te vertellen.

EUROPOORT (1)

Gigantisch havenplan wordt werkelijkheid

Voorspellingen doen is altijd een riskante bezigheid. Nog in 1949 verklaarde het hoofd van het speurwerk van een der grootste oliemaatschappijen, dat schepen van 12.000 tot 16.000 ton met een diepgang van ongeveer 10 meter voor de toekomst de best bruikbare olietankers zouden zijn. Tegenwoordig, minder dan tien jaar later, behoren deze schepen tot de „kleintjes“.

Enorm snel zijn we naar het zeer grote schip toegegroeid; de afmetingen van de tankers zijn met sprongen omhoog gegaan. Er staan thans op de scheepswerven in verschillende delen van de wereld al meer dan 70 schepen, groter dan 50.000 ton op stapel en alles wijst in de richting van nog grotere mammoettankers tussen de 65.000 en 100.000 ton! In Japan zijn er zelfs 5 in aanbouw van ca. 105.000 ton.

Met die stormachtige, niet voorziene ontwikkeling moeten de havenbouwers van vandaag terdege rekening houden, willen ze in de letterlijkste zin van het woord „de boot niet missen“ in de toekomst.

Rotterdam, de eerste havenstad van ons land, dat na de oorlog op allerlei terrein een geweldige energie heeft ontplooid, wil de boot beslist niet missen; nu niet en in de toekomst niet. Daarom ontwierp het eind 1957 een stoutmoedig plan, dat met de grootste spoed zal worden verwezenlijkt: het plan EUROPOORT.

Op 13 september 1958, toen tevens de Rotterdam door H.M. te water werd gelaten, heeft koningin Juliana het startsein gegeven voor de baggerwerkzaamheden aan de kop van het eiland Rozenburg, waar men binnen enkele jaren een zeehavenbekken voor supertankers en andere grote schepen met terreinen voor opslag en de vestiging van zware industrieën gereed hoopt te hebben.

Toen een paar jaar geleden Duitse oliemaatschappijen plannen maakten om ruwe olie door een pijpleiding uit Wilhelmshafen naar het Rijn- en Ruhrgebied aan te voeren, werd beweerd dat Rotterdam technisch bij Wilhelmshafen achter zou liggen, o.a. omdat er voor zeer grote tankers in de bestaande havens geen plaats zou zijn. Dit was voor Rotterdam aanleiding zich tot Rijkswaterstaat te wenden met de vraag of er in de kop van Rozenburg, dicht bij de monding van de Nieuwe Waterweg, niet een havencomplex gegraven kon worden voor de ontvangst van de allergrootste tankers. Nadat Rijkswaterstaat zijn medewerking had toegezegd en de plannen door Rotterdam, de Provincie, de gemeente Rozenburg en Rijkswaterstaat verder werden uitgewerkt, kwamen allerlei andere gegadigden

zich aanmelden. Van heel verschillende kanten „zag“ men wel iets in de plannen en al gauw bleek, dat de aanleg van een haven voor de allergrootste schepen met ruime opslag- en industrieterreinen erbij geen schone fantasie was, maar een reëel plan, dat met de nodige voortvarendheid moest worden uitgevoerd. Aan die voortvarendheid heeft het niet ontbroken. In november 1957 werd het plan met applaus door de Rotterdamse gemeenteraad aanvaard. Een paar maanden later waren de nodige gronden verworven; de eerste aanbesteding vond in mei plaats en op 11 juni, ruim zes maanden na de aanvaarding van het plan, kon onze minister-president, dr. W. Drees, het sein geven tot het voorbereidende grondwerk.

Haast was ook al geboden omdat over enkele jaren een aantal baggermolens, zandzuigers, bakken, enz. voor de uitvoering van het Deltaplan nodig zullen zijn.

Daarom hoopt men nog vóór de „zeepoorten“ tussen de Zeeuwse en Zuidhollandse eilanden dichtgaan, in 1960 de Europoort voor de wereldscheepvaart open te kunnen zetten.

Hoe zal de Europoort eruit gaan zien? Bijgaand kaartje geeft daarvan een goed idee. Men begint met evenwijdig aan de Nieuwe Waterweg een zeehaven te graven, die op den duur ongeveer 4 kilometer lang zal worden en een diepte van bijna 14 meter krijgt. De haven zal voorlopig via de Nieuwe Waterweg bereikbaar zijn, maar er is al een nieuwe haventoeegang (stippellijn) direct van zee uit geprojecteerd. Met een model van deze nieuwe uitmonding worden in de Noordoostpolder uitgebreide proeven genomen.

Zonder een goede verbinding met het achterland is een zeehaven niet compleet. Het grootste deel van de met zeeschepen aangevoerde goederen zal door Rijn- en binnenvaartschepen verder moeten worden getransporteerd. Eerst heeft men bij de Europoort gedacht aan een binnenhaven, die door een sluis in verbinding zou staan met het zeehavencomplex.

Voor de kleinere schepen zou het water in het zeehavengebied echter te ruw zijn, terwijl bovendien het veelvuldig gebruik van een sluis het gevaar van verzilting van het achterliggende kanaal met zich mee zou brengen. Om deze bezwaren te vermijden, heeft men de binnenhaven geheel gescheiden gehouden van de grote zeehaven. De binnenhaven begint naast het terrein dat voor een mogelijk te vestigen hoogovenbedrijf gereserveerd is. Voorlopig zal het aansluiten op de Brielse Maas.

Het is echter de bedoeling aan de zuidkant van Rozenburg tussen de Europoort en de Oude Maas een breed kanaal voor de binnenvaart te graven.

40-JARIG JUBILEUM C. DEN OUDEN

DE HEER C. DEN OUDEN

40 JAAR IN DIENST

Op 24 december 1958 was het 40 jaar geleden dat de heer Den Ouden in dienst trad der R.D.M. Op de feestelijk versierde loon-afdeling op de N.W. werd hij met z'n familie ontvangen, waar zeer velen aanwezig waren om hem te huldigen.

Na een welkomstwoord van de heer v. d. Klink werd het eerst het woord gevoerd door de heer Verkaik: „U is in 1908 wel op een heel vreemde dag in dienst der R.D.M. gekomen. Namens Uw vrienden aan de overkant, die niet op deze dag hierheen konden komen, bied ik U hun gelukwensen aan. Wij hebben grote bewondering voor Uw nauwkeurig werk en de prettige omgang met Uw collega's. Met spijt zien wij U straks vertrekken. Wij wensen U vele gezonde jaren met de Uwen.”

Hierna kwam de heer Brüning aan het woord: „In de achter U liggende jaren hebt U de kleine R.D.M. zien uitgroeien tot wat ze nu is. Alle raderen van een bedrijf moeten hieraan medewerken en het moet U dan ook een hart vol vreugde en dankbaarheid hebben gegeven, hiernaan te hebben mogen bijdragen. Het doet mij dan ook genoegen U, namens de loonafdeling R.D.M. en N.W. en vele andere N.W.-ers, een schrijfbureau met bureaulamp te mogen aanbieden. Ik hoop dat U dit wilt aanvaarden, met nog een album waarin de handtekeningen der gevers”.

De heer v. d. Klink bood hierna met enkele vriendelijke woorden mevrouw Den Ouden bloemen aan.

Namens de Ondernemingsraad sprak de heer De Vries. „U nam een grote plaats in de harten der arbeiders in. Zij waardeerden Uw houding bij voorkomende kwesties, die U steeds op prettige wijze wist op te lossen.”

De heer Borsboom sprak namens het leidinggevend personeel en bracht dank voor de genoeglijke samenwerking. „U zei nooit te veel, ook nooit te weinig, U hielp alle moeilijkheden uit de weg. Naast een nauwgezette plichtsbetrachting wist U zich te onderscheiden door Uw menselijke houding. Onze woorden waren dikwijls ruw, de Uwe altijd beschaafd. Onze hartelijke dank hiervoor.”

De heer Den Ouden dankte voor de gesproken woorden. Met groot genoegen aanvaardde hij dankbaar het bureau met lamp. Hij vertelde dat, toen hij bij de R.D.M. werd aangenomen, er 3 dokken waren, nu 9. Op de loonafdeling

werkten toen 12 man, nu 90. In de loop der jaren had hij naar schatting 15 miljoen gulden uitbetaald. De reis Rotterdam-Schiedam heeft hij plm. 9000 maal gemaakt. Hij roemde de samenwerking onder de collega's waarvoor hij allen hartelijk dankte.

Opmerker

DRIEVOUDIG AFSCHIED

OP DE LOON-AFD. N.W.

Op Oudejaarsdag had wel een heel bijzonder afscheid plaats: de heren J. C. VAN DORP, C. HEYSTER en C. DEN OUDEN, die allen de pensioengerechtigde leeftijd hadden bereikt en ook plus minus elk 40 dienstjaren hadden, namen afscheid. Om 2 uur arriveerden genoemde heren met hun familie op de feestelijk versierde loonafdeling.

De heer v. d. Klink leidde de verschillende sprekers in. Het eerst werden zij toegesproken door de heer C. de Jong, die hen dank bracht voor wat zij in de vele jaren voor de N.W. hadden gedaan. De heer Verkaik verraste de dames wel heel bijzonder door in plaats van de traditionele bloemen een fles heerlijke eau de cologne aan te bieden. De heer v. d. Klink sprak hen zeer waarderend toe en overhandigde hen elk een blijvende herinnering. De heer Van Dorp ontving een elektrisch kachel, de heer Den Ouden een couvert voor het aanschaffen van boeken en de heer Heyster een couvert voor het aanschaffen van een televisietafel.

Voor de werkmeesters sprak de heer Borsboom hen toe en overhandigde elk een fruitmand. Daarna sprak de heer Scholte voor de ondernemingsraad. De afgevaardigden van de verschillende afdelingen kregen ook gelegenheid hun afscheidswoord te spreken, wat gepaard ging met het aanbieden van een blijvend aandenken.

Uit de dankwoorden van de scheidenden voelen we de weemoedige onderklank: wat men zovele jaren gedaan heeft laat men niet gemakkelijk los. Mogen zij allen met de hunnen nog veel jaren genieten van hun welverdiende rust.

Opmerker

v.l.n.r. de heren HEYSTER, DEN OUDEN, VAN DORP

„VADER“ WOLTERS VERTROK

Het moet voor onze modelmakersbaas een grote voldoening zijn dat zovelen hem bij zijn afscheid van de R.D.M. op 19 en 20 december j.l. uitgeleide hebben gedaan.

Groot was de belangstelling, waaruit bleek dat men baas Wolters een warm hart toedroeg. Dat kan ook niet anders; Wolters kon het best met iedereen vinden en vooral zijn jongens in de modelmakerij liggen hem na aan het hart. Hij was niet alleen baas, maar speelde ook zijn rol als opvoeder op meesterlijke wijze. Hij was ook de vader van de afdeling; hij tuchtigde als dit tot lering nodig was en hij stak zijn waardering over een goed volbrachte taak helemaal niet onder stoelen of banken. Hij kweekte hierdoor een sfeer van goede geest en bijzondere saamhorigheid, die als voorbeeld mogen dienen voor andere afdelingen.

Het is geen wonder dat er bij dat afscheid, zoals verwacht, iets bijzonders moest gebeuren. Wat doe je voor zo'n „beste vaer“? Natuurlijk veel, heel veel! En wel:

Allereerst, door de heer Amourreus, hem, zijn echtgenote, dochter en broer namens allen hartelijk welkom laten heten en daarbij een prachtig boekje en een keurig verzorgd herinneringsalbum met foto's doen overhandigen;

Iedereen nog eens laten horen wie en wat Wolters is geweest bij monde van Kees Troost, een prima verteller en declamator;

Een fantastisch goed mannenkoor laten zingen, onder de bekwame leiding van de dirigent Willem Kuipers, dat een aantal op dit afscheid betrekking hebbende nummers ten gehore brengt;

Aan Lopik, een oudere collega, vragen, hem uit dankbaarheid voor alle bewezen diensten, symbolisch, een geschenk aan te bieden, dat zal bestaan uit de film en de geluidsband van de afscheidsplichtigheid, hetgeen wij een origineel idee vonden;

Het woord geven aan twee solisten, uit het beroemde koor, Van Hulst en Vermey, die met gitaar een „op-de-man-af“ aubade brengen die spontaan en gevoelig wordt geuit, hetgeen zonder twijfel zeer wordt gewaardeerd;

Door nog wat aan te bieden, n.l. een met kunstige hand uit hout gesneden wandbord, een symbolische voorstelling van de arbeid uitbeeldend. (Een fraai stuk werk van de modelmaker Exalto).

Tot zover hetgeen bij deze gelegenheid ter ere van baas Wolters werd uitgevoerd.

Toen collega Lopik eindigde met zijn bijzonder gevoelige en hartelijke toespraak, liet dit bij de scheidende onvergetelijke indrukken achter; als de aanwezigen hoed of pet hadden opgehad zouden zij die voor de spreker hebben afgezet.

Het fraaie wandbord dat door Ton, een vertegenwoordiger uit de „grijze oudheid“, met goede wensen en uitingen van dankbaarheid werd overhandigd, oogste van de zijde van baas Wolters dank en grote waardering.

Het is van groot belang dat ook de chef, niet alleen door zijn aanwezigheid, doch ook door daadwerkelijke

medewerking zich uit. Daartoe was de heer Van der Wal natuurlijk direct bereid. Hij vond het vanzelfsprekend de grote verdiensten, de vakbekwaamheid, de kameraadschap, het goede voorbeeld, de lessen en raadgevingen van de scheidende te roemen. Hij zegde de „vader van de modelmakerij“ dank voor dit alles en gaf hem zijn beste wensen mee.

Toen de afgevaardigde van het Afscheidsfonds, baas Van Heere, hieraan nog enkele woorden toevoegde, waarbij hij namens de werknemers de „dubbeltjes“ overhandigde, kwam ook in die woorden de collegialiteit weer tot uiting.

Als hierna de dirigent zijn koorleden inspirerend vooraan en zij, begeleid door de Amsterdamsche Politiekapel (op de band) een uitstekende afscheids-potpourri laten horen, komt iedereen in extase en nog voor de laatste totnen zijn verstomd, klinkt er een donderend applaus.

Voor een muisstil gehoor hield baas Wolters zijn „zwanenzang“ en dankte allen hartelijk voor dit groot uur. „Ik kan me nu gerust overgeven aan de zorg van anderen, dank zij de pensioenregeling van onze R.D.M., waardoor wij worden bevoorrecht boven zovele arbeiders in den lande.“ Baas Wolters zegde „zijn jongens“ nogmaals dank voor de prachtige verstandhouding en de bijzonder goede steer in de afdeling en wakte allen op zich te blijven inspannen de opgegeven taak zo goed mogelijk uit te voeren.

Hem restte nog één verzoek: „Ik heb veel hartelijkheid mogen ondervinden en ga nu heen met de prettigste herinneringen. Mijn plaats wordt nu ingenomen door een ander. Wil ook hem Uw vertrouwen schenken.“

Allen namen afscheid van de geziene baas en met enigszins weemoedige blikken werd hij bij zijn vertrek nagestaard.

Over het afscheid van chefs, collega's en medewerkers op zaterdag 20 december in de ontspanningszaal van de leerschool moeten we helaas erg kort zijn. Alle sprekers roemden ook hier zijn vele goede eigenschappen en als erkentelijkheid werden hem een fraai polshorloge en een fruitmand aangeboden, terwijl als tegemoetkoming in de kosten voor zijn overtocht en het (tijdelijk) verblijf in Canada hem een bedrag onder couvert ter hand werd gesteld.

Baas Wolters dankte ontdaan voor zoveel goeds en wakte allen op wederzijds begrip te tonen en in volkomen eensgezindheid de goede naam van de Onderneming te bestendigen.

Bè

AFSCHEID VAN BAAS VAN DER WIJK

Op vrijdag 2 januari, 's middags half één, waren de electriciëns en kraanmachinisten en vele belangstellenden in de electriciëns-werkplaats bijeen gekomen om afscheid te nemen van baas Van der Wijk, die na ruim 42 dienstjaren de R.D.M. ging verlaten.

De scheidende, die met zijn gezin (uitgezonderd zijn echtgenote, die door ziekte was verhinderd) op het geïmproviseerde podium had plaatsgenomen, werd allereerst toegesproken door de chef, de heer Van Dijk, die hem veel waardering en lof toezwaalde voor hetgeen hij in zijn lange dienstperiode had verricht. Het geeft toch wel te denken, aldus de heer Van Dijk, dat U van de bijna 43 dienstjaren er 34 als baas achter de rug heeft. De Koninklijke Onderscheiding t.g.v. Uw 40-jarig jubileum geeft blijk van waardering van de zijde der Directie.

Nadat hij de familie Van der Wijk het allerbeste had toegewenst, bood hij de baas namens de electriciëns een boekwerk met fraaie foto's uit de werkplaatsen aan.

De heer Schrier, als volgende spreker, onthulde dat „baas Van Wijk“ voordat hij naar de R.D.M. kwam, conducteur en bestuurder is geweest op lijn 10 van de R.E.T., maar dat hij in die tijd meer interesse had voor een scheepswerf. Iedere avond ontmoette hij op het balkon een collega van spreker, die hier nog aanwezig

is. Steeds vroeg hij aan hem hoe het op de R.D.M. ging en het duurde niet lang of hij trad hier in dienst.

„Er is heel wat gepasseerd in de jaren die voorbij zijn; ook was er verschil van mening, maar we hebben er respect voor dat U altijd recht door zee ging. Als één van de mensen onrecht werd aangedaan ging U er op af en dan kwam het in orde ook!”

De waardering ging gepaard met geschenken: Bloemen voor mevrouw en een bijzonder mooie radiotafel voor de baas. Een driewerf hoera! klonk spontaan door de werkplaats. De heer G. Veerman droeg met enkele sympathieke woorden ook het zijne bij.

Namens de kraanmachinisten overhandigde de heer Den Ouden onder bijvoeging van waarderende woorden en goede wensen een prachtige lectuurbak, terwijl voor mevrouw een sierlijk bloemstuk werd aangeboden.

De heer Dinkelaar, die namens het Afscheidsfonds als laatste spreker het woord voerde, herinnerde aan de achter ons liggende oorlogsjaren, waarin hij Van der

Wijk eerst recht als mens en goed Nederlander had leren kennen. Als bestuurder van W.E.K. sprak hij de wens uit dat hij hem met zijn echtgenote nog vaak op de W.E.K.-bijeenkomsten, en zeer zeker op de traditionele middag voor de gepensioneerden, zal kunnen begroeten.

Enigszins ontdaan dankte baas „Van Wijk” voor dit treffende afscheid en merkte op dat, gezien de belangstelling en de geschenken, hij misschien toch nog niet zo kwaad was geweest.

Allen namen hierna afscheid. Weer verliet een bekende figuur de R.D.M. en werden wij er aan herinnerd dat alles vergankelijk is.

Op de zaterdagmiddag daaropvolgend werd door baas Van der Wijk in de recreatiezaal van de leerschool afscheid genomen van chefs en werkmeesters, waarbij hij door enkele van hen werd toegesproken en hem enige geschenken werden overhandigd.

S.

AFSCHEID GIJS VAN DER HORST

Op 2 januari j.l. werd door zeer velen afscheid genomen van Gijs van der Horst. De branderswerkplaats was daartoe geheel gevuld met belangstellenden.

Allereerst sprak Marie v. Hattum, die hem namens alle branders een aardig schemerlampje en een schilderij overhandigde. Hij dankte hem voor de prettige samenwerking. Namens de Ondernemingsraad sprak de heer De Vries hem toe: „Jij was altijd een hard vechter voor de vakbeweging. Het afscheidsfonds en diverse andere sociale fondsen hadden steeds jouw steun en medewerking. Veel dank voor dit werk. Jij was één onzer wegbereiders. Het is dan ook met veel genoegen dat ik jou namens het afscheidsfonds deze enveloppe overhandig. Ik hoop dat je nog heel veel jaren zult mogen genieten van je welverdiende rust. Jij was een goed voorbeeld voor ons allen.”

Gijs dankte allen voor de tot hem gesproken woorden. Hij dankte allen die met hem hebben samengewerkt: „Samenwerking is noodzakelijk in de organisatie, doch vooral ook in het werk en ik vraag jullie ook vooral samen te werken met onze nieuwe baas. Hij is jullie steun waard.”

Hierna trad de heer Zagwijn naar voren; namens de bankwerkers gaf hij Gijs een kist sigaren en zei hem dank voor de prettige wijze waarop zij met hem mochten samenwerken.

Opmerker

AFSCHEID C. VERVEEN en G. ZEILSTRA

KEES VERVEEN

Op 2 januari namen bij de buitensjouwers 2 collega's tegelijk afscheid. G. Zeilstra had even te voren reeds afscheid genomen van de koperslagers, waar hij de laatste jaren werkte. Na waarderende woorden van baas Parrin, die hem prees om zijn steeds opgeruimde geest, sprak de heer Verschuure hem toe. Ook hij prees hem als een fijn collega: „We hebben besloten je voor het aantal jaren dat je hier werkzaam was een aandenken te geven.” Hierna overhandigde hij een... pakje tabak. „Ja Gerrit, je kijkt wel een beetje sip, maar jij hield ons ook zo dikwijls voor de gek.” Maar als

G. ZEILSTRA

blijvende herinnering werd hem toen een prachtige tabakspijp overhandigd.

In het sjouwers-hok sprak de heer De Ruyter beiden het eerst toe. Ca. 40 jaar geleden kwamen jullie bij de „N.W.“ Jullie waren goede collega's van ons. Kees behield altijd z'n kalmte. Er ging van jou rust uit. Jij was het, die altijd met deze rust de veiligheid het meest diende. Het nieuwe jaar begint voor jullie beiden met rust; een rust die we jullie van harte gunnen. Wij

hopen dat jullie hiervan nog vele gezonde jaren mogen genieten. De heer Teeseling volgde hierna: „Jullie hebben vele vrienden gemaakt, die hier nu verzameld zijn. Namens hen overhandig ik U beiden een cadeau onder couvert. Geniet nog vele jaren een welverdiende rust.“ De heer Knotsenburg wendde zich toen eerst tot Kees; „30 jaren heb ik met jou samengewerkt. Jij was onder ons de veiligste man. Dank hiervoor en jij, Gerrit, was de guldigste. Jouw humeur veroorloofde altijd een grapje. Met genoegen overhandig ik jullie de enveloppen namens het afscheidsfonds der R.D.M. en N.W. Dat jullie nog vele jaren van je pensioen zullen mogen genieten.“ Daarna dankten Kees en Gerrit voor de vriendelijke woorden en de cadeaux.

Opmerker

AFSCHEID BAAS HEINSBROEK

Op 2 januari werd baas Heinsbroek met familie ontvangen in een klein kamertje om afscheid te nemen van z'n collega's en personeel. Een slechtere gelegenheid was moeilijk te vinden geweest. Baas Borsboom sprak kort maar krachtig. „Ik wil geen goed en geen kwaad, van je zeggen. Wat vochten we dikwijls om een knecht, wel met veel woorden; soms waren we heel kwaad maar nooit lang. We zullen je missen. Je zult je dagen, die nu volgen wel weten te besteden.“ Namens het leidinggevend personeel overhandigde hij een cadeau onder couvert.

De heer v. d. Klink memoreerde dat weer één der oude garde ons gaat verlaten. Namens het afscheidsfonds overhandigde hij baas Heinsbroek de enveloppe.

Namens de assistenten werd hem dank gebracht voor de samenwerking, waarbij hem een kist sigaren (met opschrift) werd overhandigd. Daarna sprak de heer Scholte namens de Ondernemingsraad. U bekleedde een delikate positie en wanneer wij Uw medewerking vroegen kon U die soms moeilijk verlenen. Wij wensen U nog vele gelukkige jaren.

De heer Tettelaar overhandigde hem namens „de reparatie-jongens“ een kist sigaren. Baas, dank voor alles, en nog vele gezonde jaren. Toen velen van de gelegenheid tot afscheidnemen gebruik maakten verscheen baas Prein nog met een bosje bloemen voor mevrouw Heinsbroek. Een wat late, maar goed bedoelde hulde.

Opmerker

AFSCHEID VAN LEO DE BLOCK

Ruim 45 jaar was Leo op de R.D.M. aan het werken En hij bereikte nu de leeftijd van de sterken. Op 5 september 1958 was het voor hem de aangebroken dag Dat hij voorgoed het werk neerleggen mag. In het Kernlokaal waren al de collega's bijeen Om afscheid te nemen, want Leo ging heen. Nadat Bruinsma allen welkom had geheten Werden de dames met bloemen niet vergeten. Toen kwam J. v. d. Berg aan het woord, Nou, zoiets hadden we nog niet gehoord! Die IJzerwerkers zijn rare lieden, Bij zijn woorden kon hij geen cadeau aanbieden. Maar kijk nou eens, wat kwam daar aan? Het cadeau, een Remington, langs een kabelbaan, Leo was verbluft en het was naar zijn zin, Hij bedankte en sprak: Als ik me scheer strijk ik jullie allen (onder mijn kin.

Maar wat hoorden we nou?

Een eigen radio reportagedienst van de scheepsbouw?

Eerst ging de reportagedienst naar Schiedam,

Men moest eens horen wat toen voor de radio kwam!

Men kon ze duidelijk verstaan:

Oud-collega's, die reeds met pensioen zijn gegaan.

De Pater, De Jong, v. Asperen en Verlinden

Wisten allen waarderende woorden tot afscheid te vinden.

Toen werd ter tafel gelaten een miniatuur voorschip met de

(naam Oldegaarde,

Echt mooi, maar daarin was verborgen, van het afscheidsfonds,

f 400,— aan waarde.

Ook de radio heeft niet gezwogen,

We hebben Rotterdam-zuid voor de radio gekregen.

Die voltooide dan het begonnen werk;

Hier spraken Sluis, v. Kleef, Staal, De Ridder en Moerkerk,

De 4-jarige Eddy (een kleinzoon) zong lang zal hij leven,

(terwijl hij op een stoel ging staan

En dit werd door de collega's nog eens krachtig over gedaan,

Leo was onder de indruk en zichtbaar aangedaan,

Doch met zijn dankwoord kon hij zijn mannetje staan.

Voor een handdruk en foto werd aangetreden.

En ook dit afscheid behoort weer tot het verleden.

A.M.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Hartelijk dank aan allen die ons bij de jaarwisseling hun beste wensen voor de vereniging deden toekomen.

VERLOREN

in het LUXOR THEATER op vrijdag 19 december een zilveren damesarmband. De vinder wordt vriendelijk verzocht zich met de secretaris in verbinding te stellen.

Onze toneelgroep brengt op

donderdag 12 februari en

dinsdag 17 februari

in de Schouwburgzaal „Lantaren“ (Ons Huis)

GEORGE EN MARGARET

blijspel in 3 bedrijven van Gerald Savary.

Toegangsbewijzen à f 0,50 zijn, voor zover beschikbaar, op vertoon van het bewijs van lidmaatschap in schafttijd (12 uur 30 tot 13 uur) verkrijgbaar aan het loket van de loonafdeling en in het schaftlokaal N.W. van 2 t/m 5 februari en op 9 en 10 februari. Op 9 februari hebben de leden, die de kaarten door nachtwerk niet eerder konden afhalen, voorrang.

WANDELEN

Nieuwe vlag voor Jeugdgroep „Dockyard”

Op zaterdag 13 dec. had ik het genoegen een contactmiddag van de Wandelsportvereniging Dockyard, speciaal voor de jeugd georganiseerd, te mogen meemaken.

Om 3 uur opende voorzitter De Jonge deze middag door allen, speciaal de jeugdige leden met hun leidster en leider, mevrouw en de heer Van de Berg, hartelijk welkom te heten. Hij sprak er zijn voldoening over uit dat deze meisjes en jongens zulke buitengewoon mooie successen hadden geboekt en vele prijzen in de wacht hebben gesleept. Dat hij daarbij niet overdreef konden alle aanwezigen in de pauze bemerken, toen er gelegenheid was de talrijke prijzen, bestaande uit medailles, bekens, souvenirs, enz., die in een hoek van de zaal waren uitgesteld, te bewonderen. Spreker wees er verder op hoe nuttig deze populaire sport is en wakte alle leden op regelmatig te trainen opdat door goede verstandhouding, ook in de toekomst, nog veel meer successen geboekt zouden kunnen worden. Later op de middag verzocht de voorzitter de leidster en leider van de jeugdgroep bij hem op het toneel te komen. Hij dankte hen voor alle tijd, moeite en geduld, die zij altijd hadden gegeven om de prestaties van deze jeugdgroep op zo'n hoog peil te brengen en deelde mede dat het bestuur van de Wandelsportvereniging gemeend had hen een verrassing te moeten aanbieden uit dankbaarheid voor al hetgeen zij voor de vereniging hadden gedaan. Hij verzocht het echtpaar zich om te draaien, om de verrassing te aanschouwen.

Toen het doek open ging verscheen in een keurige opstelling de gehele jeugdgroep, trots in het bezit van een nieuwe clubvlag, die dezelfde tekening heeft als de verenigingsvlag, met als enige wijziging „Jeugd” er in.

De heer Van de Berg, kennelijk zeer verrast, dankte het bestuur voor deze sympathieke geste en sprak de hoop uit dat deze vlag nog dikwijls op wandeltochten zal worden medegebracht. Tevens deelde hij aan de meisjes en jongens mede dat zijn huis te klein geworden was om alle prijzen te bewaren en daarom had hij besloten de prijzen onder de jeugdige leden te verdelen. Dit gebeurde dan ook; niet zo maar zonder meer, maar naar geleverde prestatie. Hij stelde voor dat hij of zij, die het meeste aantal kilometers had afgelegd, de mooiste prijs zou ontvangen en liet de jeugdige wandelaars dan ook één voor één bij zich komen. Met een paar hartelijke woorden en een stevige handdruk werden de prijzen overhandigd. Het aantal persoonlijk afgelegde kilometers varieerde van 32 tot 354.

Vermeld zij nog dat de middag werd opgeluisterd door de Arie Jello's, die de stemming er best in wisten te houden met muziek, zang en voordracht, waarin de bekende wandelliedjes natuurlijk spontaan door alle aanwezigen werden meegezongen.

Voor ik dit artikeltje besluit wil ik de ruim 3000 W.E.K.-leden vragen: Voelt U iets voor de wandelsport? Gaat U dan eens met Dockyard kennis maken, er heerst daar een prima geest. Heren bestuurders, ik wens U ook in dit nieuwe jaar veel succes.

Een bezoeker

FOTOCLUB

de fotoclub. De grootste slag was het overlijden van onze voorzitter, de heer Vos.

Hoogtepunten waren de gezamenlijke avonden met de drie andere fotocclubs en vooral de fotowedstrijd met aansluitend de tentoonstelling was een succes.

Het bezoek aan onze clubavonden was vrij behoorlijk, al willen we er op wijzen dat we nog steeds leden kunnen gebruiken.

J.l. donderdag 8 januari is onze nieuwe technische leider, de heer P. B. de Jong, voor het eerst op onze clubavond geweest en hij is van plan de zaken krachtig aan te pakken. Wij kunnen er voor zorgen dat hij zijn werk in onze club met succes kan doen, door ten eerste op de clubavonden aanwezig te zijn, liefst om 8 uur, en ten tweede de opdrachten die we van hem krijgen, ook uit te voeren. Krijgen we dus als onderwerp voor een foto van de maand opgedragen b.v. „schepen”, dat we dan ook met een „schepen-foto” komen en niet met wat anders, waarbij als excuus: „Ik had geen „schepen-foto”. Het is juist de bedoeling met nieuwe foto's te komen en je bent dus in zo'n geval in zekere zin verplicht om een foto van schepen te maken!

Vrienden, wij stellen ons veel voor van deze samenwerking met de heer De Jong. Stelt U ons niet teleur en neemt zo veel mogelijk aan het werk deel.

Het programma vindt U in de vorige *Wekker*.

J. B. secr.

Dankbetuigingen

Gaarne willen wij het Bestuur van W.E.K. van harte danken voor de prachtige en zeer smakelijke taart, die wij zaterdag 10 januari van U mochten ontvangen bij ons zilveren huwelijksfeest.

A. v. Iersel en echtgenote

Graag wil ik langs deze weg mijn hartelijke dank betuigen voor de prachtige Kerstkrans die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen. Ik maak van de gelegenheid gebruik U allen een voorspoedig 1959 toe te wensen.

G. B. de Hoog en echtgenote

Hiermede betuig ik, mede namens mijn vrouw, het bestuur en de leden van W.E.K. mijn hartelijke dank voor de prachtige fruitmand, die ik heb mogen ontvangen.

C. v. d. Waal

Mede namens mijn vrouw hartelijk dank aan allen die hebben bijgedragen voor het mooie geschenk dat ik mocht ontvangen bij mijn 40-jarig jubileum op 20 januari.

M. de Roode

Zeer getroffen door Uw medeleven, om mij ter gelegenheid van het Kerstfeest een fruitmand te zenden, zeg ik U hiervoor hartelijk dank. Ik wil op mijn beurt van deze gelegenheid gebruik maken om de personeelsvereniging een voorspoedig 1959 toe te wensen.

D. Vos

Langs deze weg betuigen wij onze hartelijke dank aan het bestuur en de leden van de Zwem- en Poloclub „Dockyard”, voor hetgeen zij voor onze zoon gedaan hebben.

Fam. Bergers

Hartelijk dank aan bestuur en leden voor de prachtige schaal met fruit die mij tijdens mijn ziekte werd toegezonden.

A. Lührman

Hiermede wil ik het bestuur en de leden van W.E.K. mijn dank betuigen voor de belangstelling en de prachtige schaal met fruit en voor de verrassing die ik met de Kerstdagen mocht ontvangen tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis.

H. Storm

IN MEMORIAM

Op 7 januari 1959 overleed, door een noodlottig verkeersongeval, de heer

R. BROEKHUIZEN,

ass. afd. reparatie bij de N.W., geboren 8 december 1931 en gewoonde hebbende Krabbendijkstraat 449 te Rotterdam. Hij was van 1 september 1955 af in dienst van de R.D.M.

Op 12 januari 1959 overleed de heer

G. MOLENAAR,

timmerman, geboren 31 januari 1897 en gewoonde hebbende Bloklandstraat 72 b te Rotterdam, die van 10 juni 1941 af werkzaam was bij de R.D.M. en de heer

J. VAN DER REIJDEN,

voorslager, geboren 18 november 1900 en gewoonde hebbende Schardijk 514 b te Rotterdam, die van 21 juni 1937 af, met een korte onderbreking, werkzaam was bij de R.D.M.

Op 16 januari 1959 overleed de heer

A. J. GULDEMOND,

sous-chef tekenkamer afd. betimmering, geboren 8 jan. 1897 en gewoonde hebbende Courzandseweg 34 te Rotterdam. Hij was van 5 januari 1926 tot 31 augustus 1927 en daarna van 2 januari 1936 af werkzaam bij de R.D.M.

Dat zij rusten in Vrede.

J. BUURMAN (Timmerman)

R. BAKELAAR (Timmerman)

G. J. v. d. BERG (IJzerwerker)

J. LAMENS (Klinker)

D. JANSEN (Koker-hakker)

Doordat ons decembernummer vóór Kerstmis moest uitkomen waren we niet in de gelegenheid bij enkele van de daarin genoemde gepensioneerden een foto te plaatsen.

Van vier van deze heren kregen we een foto, waarvan wij hierbij een afdruk plaatsen; het zijn de heren R. Bakelaar, G. J. van den Berg, J. Buurman en J. Lamens.

Op 27 december 1958 ging de heer

H. W. VAN WORDRAGER,

draaier, geboren 21 november 1891 en wonende Hooidrift 126b te Rotterdam, met pensioen, nadat hij van 14 juli 1913 tot 8 december 1917 bij de R.D.M. en daarna, met enkele onderbrekingen, werkzaam was bij de N.W.

Op 31 december 1958 gingen met pensioen, de heren :

B. DE GROOT,

kalefater, geboren 5 november 1893 en wonende Jaffadwarsstraat 6a te Rotterdam, die van 19 augustus 1946 af werkzaam was bij de R.D.M.

H. PH. J. B. HEINSBROEK,

werkmeester ijzerwerkers, geboren 7 september 1893 en wonende Abbenbroeksestraat 2a te Schiedam, die van 11 april 1911 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was tot 17 juli 1920 bij de R.D.M. en daarna, eveneens met een aantal onderbrekingen, bij de N.W.

G. VAN DER HORST,

brander, geboren 10 oktober 1893 en wonende Gordonstraat 27a te Schiedam, die van 29 aug. 1919 af werkzaam was bij de N.W.

D. JANSEN,

koker, geboren 12 november 1893 en wonende Meiland 74 te Rotterdam, die van 12 februari 1937 af werkzaam was bij de R.D.M.

A. VAN DER MAAS,

hoekijzersmid, geboren 10 november 1893 en wonende Vlasakkerstraat 58 te Rotterdam, die van 5 augustus 1937 af werkzaam was bij de R.D.M.

A. J. MARIJN,

mach. houtbewerker, geboren 4 november 1893 en wonende Clinkendaal 59 te Rotterdam, die van 1 maart 1920 af werkzaam was bij de R.D.M.

P. MOLENAAR,

draaier, geboren 20 mei 1893 en wonende Rondolaan 113e te Rotterdam, die van 13 juni 1929 af, met een onderbreking, werkzaam was bij de R.D.M.

C. VERVEEN,

machine-sjuwer, geboren 27 oktober 1893 en wonende Gasstraat 22 te Schiedam, die van 30 mei 1919 tot 8 juni 1947 bij de R.D.M. en daarna bij de N.W. werkzaam was.

J. G. VAN DER WIJK,

werkmeester-electriciëns, geboren 24 februari 1893 en wonende Sirrahstraat 20 te Rotterdam, die van 23 juli 1916 af werkzaam was bij de R.D.M.

G. ZEISTRA,

machine-sjuwer, geboren 20 september 1889 en wonende Huygenstraat 14 te Vlaardingen, die van 4 april 1927, met een aantal onderbrekingen, tot 1 november 1947 bij de R.D.M. en daarna bij de N.W. werkzaam was.

Op 17 januari 1959 ging de heer

E. VAN PERSIE,

ijzerwerker, geboren 21 juli 1890 en wonende Paulusweg 28 te H. I. Ambacht, met pensioen, nadat hij van 30 maart 1936 af werkzaam was bij de R.D.M.